NORAKSTS

Civillieta Nr. C30653413
Lietvedības Nr. C1060-15/13

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2015.gada 13.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Lorencs
ar tiesas sēdes sekretāri V.Uzvārds,
tulku V.Uzvārds,
2015.gada 29.septembrī
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3
civillietu /pers. A/ un /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ *par neatļautu darbību un morālā kaitējuma atlīdzību*, un

k o n s t a t ē j a :

2013.gada 17.oktobrī tiesā saņemts prasītāju /pers. A/ un /pers. B/ prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. C/ par neatļautu darbību un morālā kaitējuma atlīdzību.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša Valsts amatpersona 2013.gada 24.oktobra lēmumu prasības pieteikums tika atstāts bez virzības, nosakot prasītājiem termiņu līdz 2013.gada 22.novembrim lēmumā norādītā trūkuma novēršanai.

2013.gada 29.oktobrī tiesneša lēmumā norādītais trūkums tika novērsts.

Lēmums par prasības pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu tiesā tika pieņemts 2013.gada 30.oktobrī.

Prasības pieteikumā ir norādīts, ka prasītājam /pers. B/ pieder dzīvokļa īpašums Nr./adrese/, kurā viņš dzīvo kopā ar savu sievu /pers. A/.

2012.gada 18.jūnijā plkst. 00.30 /pers. C/ piederošajā dzīvokli Nr.10, kurs atrodas ceturtajā stāvā, tika atskaņota ļoti skaļa mūzika, kas bija dzirdama prasītāju dzīvoklī Nr.13 piektajā stāvā. Par šo rīcību, tas ir, par Rīgas domes 19.06.2007. saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1.apakšpunkta pārkāpumu bija ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr.03/ZV106790 un pieņemts Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 18.07.2012. lēmums Nr.D57/03/ZV106790, kurā ir teikts: „*Pēc RPP Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes rīcībā esošās informācijas /pers. C/ ir dzīvokļa /adrese A/ īpašnieks. ... /pers. C/ vaina pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētiem un pašvaldības policijas darbinieku ziņojumā norādītiem faktiem, kā arī pārējiem lietas materiāliem. Ņemot vērā apstākli, ka trokšņošana notika plkst. 00.30, kā rezultātā tika pārkāptas personu tiesības uz nakts mieru un pārkāpums izdarīts daudzdzīvokļu namā, izdarot lietderības apsvērumus, nolemts /pers. C/ administratīvi sodīt*". Prasītājs šajā lietā ir atzīts par cietušo, kas ir atspoguļots minētajā policijas 18.07.2012. lēmumā.

2013.gada 31.maijā plkst.04.00 atkal tika atskaņota ļoti skaļa mūzika, kas bija dzirdama prasītāju dzīvoklī Nr.13. Par šo rīcību arī bija ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr.03/ZV123827 pret /pers. C/ dēlu /pers. E/ un pieņemts Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 20.06.2013. lēmums Nr. D57/03/ZV123827. Šajā administratīvā pārkāpuma lietā prasītāji ir atzīti par cietušajiem, par to paziņoja Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvalde savā 2013.gada 8.jūlija vēstulē Nr.3-5/RPVP-13-1340-ap.

Skaļa mūzika /pers. C/ dzīvoklī traucē prasītāju naktsmieru, rada viņiem fiziskas ciešanas, sakarā ar to arī morālo kaitējumu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 6.punktu, *dzīvokļa īpašniekam ir pienākums ievērot normatīvajos aktos noteiktās prasības, lai neradītu aizskārumu citu cilvēku drošībai un veselībai, un raudzīties, lai šos noteikumus un prasības ievērotu personas, kas iemitinātas viņa dzīvokļa īpašumā.*

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta 1.daļu, *dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos.*

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta 3.daļu, *attiecībā uz dzīvokļa īpašumu, ciktāl to nereglamentē šis likums, piemērojamas Civillikuma normas*.

Civillikuma 1635.panta pirmā daļa noteic, ka *katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums) dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizkārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.*

Naktsmiera traucēšana skaļas mūzikas atskaņošana /pers. C/ dzīvoklī ir neatļauta darbība.

Ņemot vērā teikto, un vadoties no Civillikuma 1635.panta, prasītājiem ir pamats prasīt no aizskārēja apmierinājumu divu minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir Ls 400,00.

Prasītāja/pers. B/ sieva /pers. A/ ierakstītā vēstulē nosūtīja /pers. C/ 2013.gada 6.augusta iesniegumu, aprakstot situāciju un lūdzot līdz 2013.gada 6.septembrim pārskaitīt naudas summu Ls 400,00 apmērā uz /pers. A/ bankas kontu, tādējādi kompensējot prasītājiem morālo aizskārumu par nodarītiem naktsmiera traucējumiem. Šo vēstuli pasts prasītājiem atgrieza atpakaļ.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un vadoties no Civillikuma 1635.panta, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 6.punkta, 14.panta 1.daļas, 2.panta 3.daļas, prasītāji lūdz tiesu: uzlikt par pienākumu atbildētājam kompensēt prasītājiem morālo aizskārumu divu minimālo mēnešalgu, tas ir Ls 400,00 apmērā; piedzīt no atbildētāja visus tiesāšanas izdevumus.

2013.gada 29.novembrī tiesā tika saņemts atbildētāja /pers. C/ 2013.gada 25.novembra paskaidrojums, kurā norādīts, ka saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 6.punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums ievērot normatīvajos aktos noteiktās prasības, lai neradītu aizskārumu citu cilvēku drošībai un veselībai, un raudzīties, lai šos noteikumus un prasības ievērotu personas, kas iemitinātas viņa dzīvokļa īpašumā.

Savukārt, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta 1.daļu, dzīvokļa īpašnieks par zaudējuma nodarīšanu citiem dzīvokļa īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā.

Prasītāji savu prasību par morālā kaitējuma atlīdzināšanu pamato ar to, ka atbildētāja dzīvoklī 2012.gada 18.jūnijā un 2013.gada 31.maijā tika atskaņota skaļa mūzika un tādējādi atbildētājs ir nodarījis prasītājiem morālo kaitējumu.

Nav saprotams kādā apmērā un veidā šis kaitējums nodarīts. Par skaļas mūzikas atskaņošanu atbildētājam un viņa dēlam /pers. E/ tika uzlikts administratīvais sods, jo tas ir administratīvais pārkāpums, kas kvalificējams pēc Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr. 80 "Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1.apakšpunkta – "Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot, ja tas traucē apkārtējo personu mieru …".

Turklāt 2013.gada 09.jūlijā un 2012.gada 30.augustā sodi tika nomaksāti.

Tas nozīmē, ka atbildētājs atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta 1.daļai jau ir atbildējis normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā, un papildus prasītāji nav norādījuši, par kādu rīcību atbildētājam vēl būtu jāatbild.

2015.gada 27.jūlijā tiesā tika saņemts prasītāju 2015.gada 24.jūlija prasības pieteikuma precizējums, kurā prasītāji precizē pieteikto prasījumu un lūdz tiesu uzlikt par pienākumu atbildētājam kompensēt morālo aizskārumu par neatļautu darbību (naktsmiera traucēšanu) /pers. A/ vienas minimālās mēneša algas apmērā Ls 200,00 vai EUR 284,00 apmērā un /pers. B/ vienas minimālās mēneša algas apmērā Ls 200,00 vai EUR 284,00 apmērā; piedzīt no atbildētāja visus tiesāšanas izdevumus.

Prasītāja/pers. A/ uz tiesas sēdi neieradās tiesai nezināmu iemeslu dēļ. Uz tiesas sēdi prasītāja /pers. A/ tika aicināta likumā noteiktajā kārtībā savlaicīgi, par ko liecina prasītājas 2014.gada 24.novembra paraksts par tiesas pavēstes saņemšanu (l.l. 54). Prasītāja/pers. A/ atbilstoši Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 2.punkta noteikumiem nav tiesai rakstveidā paziņojusi par iemesliem, kuru dēļ viņa nevar ierasties uz tiesas sēdi, kā arī nav iesniegusi attiecīgus pierādījumus, kas apstiprina šos iemeslus. Prasītāja/pers. A/ nav tiesai pieteikusi lūgumu atlikt lietas izskatīšanu, kā arī nav lūgusi tiesu izskatīt lietu prasītājas prombūtnē.

Ņemot vērā minēto, vadoties no Civilprocesa likuma 54.panta pirmās un otrās daļas, 55.panta, 56.panta trešās daļas, 56^1.panta pirmās daļas 1.punkta, 156.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa atzina par pamatotu izskatīt lietu bez prasītājas /pers. A/ klātbūtnes tiesas sēdē, jo tiesa nekonstatēja Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos lietas izskatīšanas atlikšanas tiesiskos pamatus.

Tiesas sēdē prasītājs /pers. B/ prasību uzturēja pilnā apmērā, lūdza tiesu to apmierināt, pamatojoties uz prasības pieteikumā un prasības pieteikuma precizējumos izklāstītajiem apstākļiem un argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. C/ prasību neatzina, lūdza tiesu to noraidīt kā nepamatotu, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem apsvērumiem. Papildus atbildētājs norādīja, ka prasības pieteikumā norādītos pārkāpumus nav izdarījis, jo tajā laikā atradās ārzemēs. Līdz ar to, morālo kaitējumu prasītājiem atbildētājs nevarēja nodarīt.

Tiesa, noklausījusies tiesas sēdē prasītāja /pers. B/ un atbildētāja /pers. C/ paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, novērtējusi tiesas rīcībā esošos rakstveida pierādījumus, nāk pie slēdziena, ka prasība ir nepamatota un noraidāma vairāku zemāk izklāstītu apsvērumu dēļ:

Civilprocesa likuma 189.panta trešā daļa noteic, ka spriedumam jābūt likumīgam un pamatotam, bet Civilprocesa likuma 190.panta otrā daļa noteic, ka tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

No minētā izriet, ka, taisot spriedumu lietā, tiesa nedrīkst vadīties no pieņēmumiem, kas nav apstiprināti ar pierādījumiem.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta otrajai daļai, pierādījumus tiesā ir jāiesniedz pusēm.

Dotajā gadījumā prasītāji nav tiesai iesnieguši pierādījumus, kas apliecinātu viņu prasījumu pamatotību.

Prasība ir pamatota ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu, kas noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

No prasības pieteikuma satura izriet, ka prasītāju kaimiņa /pers. C/ (atbildētājs šajā lietā) dzīvoklī 2012.gada 18.jūnijā plkst. 00:30 un 2013.gada 31.maijā plkst. 04:00 bija skaļi atskaņota mūzika, par ko atbildētājs ticis administratīvi sodīts. Prasītāji norāda, ka skaļa mūzika atbildētāja dzīvoklī traucē prasītāju naktsmieru, rada prasītājiem fiziskas ciešanas, sakarā ar ko prasītājiem ir nodarīts morālais kaitējums.

Tiesā ir iesniegts Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 2012.gada 18.jūlija lēmums Nr. D57/03/ZV106790 *Par saukšanu pie administratīvās atbildības* (l.l. 10-12). Lēmumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 03/ZV106790 ierosināta pret /pers. C/ par trokšņošanas pieļaušanu, t.i., skaļas mūzikas atskaņošanu 18.06.2012. plkst. 00:30 /adrese/, kas traucēja apkārtējo personu mieru. Pretēji prasības pieteikumā norādītajam, lēmumā nav norādīts, ka kāds no prasītājiem- /pers. A/ vai /pers. B/- būtu atzīti par cietušajiem administratīvā pārkāpuma lietā. Ar šo lēmumu nolemts: "*pamatojoties uz Rīgas domes 19.06.2007. saistošo noteikumu Nr. 80 "Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 15.punktu (par 4.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 7:00 līdz plkst. 23:00, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz simt latiem, bet juridiskajām personām līdz piecsimt latiem. Ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 23:00 līdz plkst. 7:00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no divdesmit latiem līdz simt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām no divsimt latiem līdz sešsimt latiem. Ja šāds pārkāpums ir izdarīts atkārtoti gada laikā no lēmuma par soda uzlikšanu pieņemšanas dienas, neatkarīgi no pārkāpuma izdarīšanas laika fiziskajām personām uzliek naudas sodu no simt līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām no piecsimt līdz tūkstoš latiem), sodīt /pers. C/ ar naudas sodu Ls 35,- (trīsdesmit pieci lati) apmērā.*" Lēmumā ir norādīts, ka to 10 darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas var apstrīdēt Rīgas pašvaldības policijā.

Tiesas rīcībā nav ar pierādījumiem apstiprinātu ziņu par to, vai minētais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir vai nav ticis pārsūdzēts, proti, vai šis lēmums ir stājies likumīgā spēkā, jo uz lēmuma nav izdarīta atzīme par tā spēkā stāšanos un konkrētu lēmuma spēkā stāšanās datumu.

Tiesā ir iesniegts Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes 2013.gada 20.jūnija lēmums Nr. D57/03/ZV123827 *Par saukšanu pie administratīvās atbildības* (l.l. 13). Lēmumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 03/ZV123827 ierosināta pret /pers. E/, personas kods: /personas kods/, par trokšņošanu, t.i., skaļas mūzikas atskaņošanu 31.05.2013. plkst. 04:00 /adrese/, kas traucēja apkārtējo personu mieru. Lēmumā nav konkrēti norādīta par cietušo atzīta persona. Ar šo lēmumu nolemts: "*pamatojoties uz Rīgas domes 19.06.2007. saistošo noteikumu Nr. 80 "Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 15.punktu (par 4.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no*

plkst. 7:00 līdz plkst. 23:00, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz simt latiem, bet juridiskajām personām līdz piecsimt latiem. Ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 23:00 līdz plkst. 7:00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no divdesmit latiem līdz simt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām no divsimt latiem līdz sešsimt latiem. Ja šāds pārkāpums ir izdarīts atkārtoti gada laikā no lēmuma par soda uzlikšanu pieņemšanas dienas, neatkarīgi no pārkāpuma izdarīšanas laika fiziskajām personām uzliek naudas sodu no simt līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām no piecsimt līdz tūkstoš latiem), uzlikt /pers. E/ naudas sodu Ls 20,- (divdesmit lati) apmērā." Lēmumā ir norādīts, ka to 10 darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas var pārsūdzēt RPP Vidzemes pārvaldē.

Tiesas rīcībā nav ar pierādījumiem apstiprinātu ziņu par to, vai minētais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir vai nav ticis pārsūdzēts, proti, vai šis lēmums ir stājies likumīgā spēkā, jo uz lēmuma nav izdarīta atzīme par tā spēkā stāšanos un konkrētu lēmuma spēkā stāšanās datumu.

Tiesā ir iesniegta Rīgas pašvaldības policijas pārvaldes 2013.gada 08.jūlija vēstule Nr. 3-5/RPVP-13-1340-ap *Par lēmumu atzīt par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā*, kas adresēta /pers. A/ un /pers. B/ (l.l. 14-15). Šajā vēstulē norādīts, ka pamatojoties uz 27.06.2013. rakstveidā izteikto lūgumu /pers. A/ un /pers. B/ tika atzīti par cietušajiem, kuriem radīts morāls aizskārums administratīvā pārkāpuma lietā, kurā par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu 2013.gada 31.maijā plkst. 04:00 pie administratīvās atbildības 2013.gada 20.jūnijā ir saukts /pers. E/.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261.panta pirmajai daļai cietušais ir persona, kurai ar administratīvo pārkāpumu ir nodarīts morāls, fizisks vai mantisks kaitējums.

Tiesā nav iesniegti pierādījumi tam, ka prasītāji /pers. A/ un /pers. B/ ar institūcijas (amatpersonas) lēmumu likumā noteiktajā kārtībā būtu atzīti par cietušajiem tajā administratīvā pārkāpuma lietā, kas bija ierosināta pret atbildētāju /pers. C/.

No augstākminētās Rīgas pašvaldības policijas pārvaldes 2013.gada 08.jūlija vēstules Nr. 3-5/RPVP-13-1340-ap redzams, ka prasītāji /pers. A/ un /pers. B/ ir atzīti par cietušajiem citā administratīvā pārkāpuma lietā, kas bija ierosināta pret citu personu- /pers. E/, taču dotajā gadījumā prasītāji tiesā ir cēluši prasību par neatļautas darbības rezultātā nodarītu morālā kaitējuma kompensāciju nevis pret administratīvā pārkāpuma izdarītāju /pers. E/, bet gan pret /pers. C/.

Tiesā nav iesniegti pierādījumi tam, ka ar atbildētāja /pers. C/ 2012.gada 18.jūnijā izdarīto administratīvo pārkāpumu prasītājiem /pers. A/ un /pers. B/ būtu nodarīts morāls, fizisks vai mantisks kaitējums. Apstāklis, ka /pers. C/ ir bijis saukts pie administratīvās atbildības, pats par sevi nerada tiesības jebkurai personai, kura to vēlas, prasīt morālā kaitējuma atlīdzību no /pers. C/.

Bez tam, Civillikums neierobežo tās darbības vai bezdarbību, kuru rezultātā iestājas personas deliktatbildība. Jebkura darbība, kas nepamatoti aizskar citas personas tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses, ir delikts. Savukārt, lai personu varētu saukt pie atbildības par deliktu, darbībai ir jābūt prettiesiskai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.panta pirmā daļa noteic, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

Atbildētājs/pers. C/ (tāpat kā /pers. E/) ir saukts pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu atbilstoši Rīgas domes 2007.gada 19.jūlija saistošo noteikumu Nr. 80 "Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1. un 15.punktam (par trokšņošanu Rīgas administratīvajā teritorijā).

Ar Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2014.gada 12.decembra spriedumu lietā Nr. 2013-21-03 nospriests: "*atzīt Rīgas domes 2007.gada 2007.gada 19.jūlija saistošo noteikumu Nr. 80 "Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1. un 15.punktu par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 105.panta pirmajam un trešajam teikumam un spēkā neesošiem no to pieņemšanas brīža.*"

Tādējādi, ar Latvijas Republikas Satversmes tiesas spriedumu no to pieņemšanas brīža atzītas par spēkā neesošām tās Rīgas domes saistošo noteikumu normas, pamatojoties uz kurām /pers. C/ un /pers. E/ tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un piemērots administratīvais naudas sods.

No minētā izriet, ka atbildētājs /pers. C/ nav pārkāpis normatīvo aktu prasības. Atbilstoši Civillikuma 1636.pantam, tiesību aizskāruma nav, ja kāds tikai izlieto sev piederošu tiesību.

Satversmes tiesas likuma 32.panta otrā daļa noteic, ka Satversmes tiesas spriedums un tajā sniegtā attiecīgās tiesību normas interpretācija ir obligāta visām valsts un pašvaldību institūcijām (arī tiesām) un amatpersonām, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājs /pers. C/ būtu izdarījis jebkādu neatļautu darbību, kuras rezultātā prasītājiem būtu nodarīts jebkāds (arī morālais) kaitējums, proti, būtu vainojams prasītāju tiesību aizskārumā, kas Civillikuma 1635.panta pirmās un otrās daļas izpratnē varētu kalpot par likumīgu pamatu cietušajiem prasīt apmierinājumu no aizskārēja.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, vadoties no Satversmes tiesas likuma 32.panta pirmās, otrās un trešās daļas, Civillikuma 1635.panta pirmās un otrās daļas, 1636.panta, Civilprocesa likuma 8., 9., 10.panta, 41.panta pirmās daļas, 92.panta 93.panta pirmās un otrās daļas, 97., 187., 189., 190., 193., 194.panta, tiesa

n o s p r i e d a :

pilnībā noraidīt /pers. A/, /p.k./, un /pers. B/, /p.k./, prasību pret /pers. C/, /p.k./, par neatļautu darbību un morālā kaitējuma atlīdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kas noteikta 2015.gada 27.oktobrī, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis /paraksts/ Valsts amatpersona

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
Tiesnesis **S.Lorencs**
Rīgā, 2015.gada 27.oktobrī